

[Glistrup]

chi for den sags skyld, så skal lejeindtægten med i opgørelsen af indkomsten. Om fradragene, der nedsætter hans skatteevne, vedrører beløb, der betales til en moster i Fredericia eller til en moster i Bangladesh, er principielt også ligeegyldigt. Det forsynder man sig imod her, og man får gjort vor indkomstskattelovgivningsbog endnu tykkere.

På den anden side er det ganske givet, at der er rejst en nok så kraftig stemning på dette område. Den er ganske klart rejst ud fra én eneste synsvinkel: for det første har vi et alt, alt for højt skattetryk her i landet, og for det andet har vi en samling af urimelige og dårlige regler, på grundlag af hvilke vi udskriver indkomstskatten. Begge dele får andre mennesker til at blive mere ømfindtlige, mere, skal vi kalde det grønmisundelige over, at der er nogen, der kan slippe billigere uden om skatten end andre. En sådan popstemning afføder et forslag af denne art.

Man må vel sige, at det, at man kaster den luns ud for de sultne ulve, ikke i nogen særlig grad vil bevirke, at der laves nogle særlige ulykker ved det. Det er trods alt fremmede elementer i den danske befolkning, det her stort set drejer sig om, de fremmedarbejdere, der er heroppe, og de kan rejse hjem igen – sådan vil der være mange der vil ræsonnere – så lad os da, simpelt hen for at få fred for alle de mange gedigne danskere, som går rundt og kritiserer, at man har disse fradrag, gennemføre en begrænsning. Det er jo reelt det, der ligger bag ved det forslag, som skatteministeren har fremsat. Jeg ved godt, han meget skarpt og indigneret vil benægte ethvert slægtskab med overdyrlæge Riemann, når han kommer herop på talerstolen senere hen, men det er i virkeligheden det, som man har bebredet overdyrlæge Riemann, som skatteministeren her foreslår.

Alt taget i betragtning vil det såmænd nok også ende med, at vi vil være på samme linje som de andre. Lad os nu se at få fred og ro for dette problem, som har givet anledning til nogle irritationsmomenter. Det er såmænd ikke usandsynligt, at ministeren vil kunne regne med fremskridtspartiets stemmer ved tredje behandling for sit forslag. Det er bestemt hverken sagligt eller moralsk et rigtigt forslag, men det kan være en meget praktisk løsning på et problem, og de ting, der taler imod, og de utilsigtede bivirkninger, der kommer, kan være forholdsvis begrænsede.

Det vil højst sandsynligt kunne medføre, at man vil få 20 jastemmer til forslaget fra fremskridtspartiet ved tredje behandling.

Rahbæk Møller (SF):

Der er et stort behov for at afskaffe og begrænse fradrag. Det har et stort flertal her i tinget også længe markeret et ønske om. Det har vist sig vanskeligt for nogle partier at udforme disse ønsker i praktisk politik, som rentefradragsreformens skæbne har vist. I stedet vil regeringen så begrænse det fradrag, som fortrinsvis benyttes af fremmedarbejdere. For at der ikke skal være nogen tvivl, har man endda præciseret, at begrænsningen kun skal gælde, hvis modtageren er bosiddende i udlandet.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på et andet punkt, som er en biting i denne forbindelse, men som er symptomatisk for den departementale skatteteknik i dette land. Jeg tænker på, at begrænsningen af fradraget til 6.000 kr. pr. skatteyder for ægtepars vedkommende er en begrænsning for de to ægtefæller tilsammen. Opfattelsen af gifte kvinder som underordnede i forhold til mænd og ugifte kvinder er åbenbart uudrydelig i skattedepartementet.

Socialistisk folkeparti vil ikke afvise at drøfte de problemer, der måtte være omkring fradrag for løbende ydelser, men vi anser ikke det foreliggende lovforslag for et velegnet udgangspunkt. Vi må derfor afvise forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Lovforslaget drejer sig om at begrænse fradraget i forbindelse med forsørgelseskontrakter til 6.000 kr. årligt, når det drejer sig om modtager, der ikke er skattepligtige i Danmark. Formålet har så tydeligt været at ramme fremmedarbejderne. Der er ingen anden begrundelse for det.

Jeg er ikke tilhænger af lovregler, der i den grad er sat op for at ramme en bestemt minoritetsgruppe. Vi skal stadig huske på, at fremmedarbejderne er indbudt af os, fordi vi regnede med at kunne gøre en god forretning ved at gøre brug af deres arbejdskraft.

Tilbage står så det spørgsmål, om den ret, der er i dansk skattelovgivning om forsørgelseskontrakter, har været benyttet på en rimelig vis. Da fremmedarbejdere naturligvis